

Церонимо Стилтон

Назив оригинала: Geronimo Stilton: Triceratopo all' attacco
Текст: Џеронимо Стилтон / Geronimo Stilton
Сарадници на тексту: Маргерита Банал / Margherita Banal (Atlantyc S.p.A.)
и Алесија Роси / Alessia Rossi
Приредила: Патриција Пуричели / Patrizia Puricelli
Уредник оригиналног издања: Бенедета Бјази / Benedetta Biasi

Корице: Давиде Чезарело / Davide Cesarello (цртеж) и Кристијан Алипранди /
Christian Aliprandi (боја)
Арт директор: Јакопо Бруно / Jacopo Bruno
Графичка опрема: Пјетро Пишители / Pietro Piscitelli / theWorldofDOT
Унутрашње илустрације: Давиде Чезарело / Davide Cesarello (цртеж)
и Кристијан Алипранди / Christian Aliprandi (боја)
Сарадник: Лара Мартинели / Lara Martinelli
Графички дизајн и прелом: Дарија Коломбо / Daria Colombo, према идеји
Микеле Батаљин / Michela Battaglin

© 2019 - Mondadori Libri S.p.A. for PIEMME, Italia
Права за српско издање © 2022 Вулкан издаваштво

International rights © Atlantyc S.p.A. Corso Magenta 60/62 - 20123 Milan - Italy -
foreignrights@atlantyc.it - www.atlantyc.com

Према оригиналној идеји Елизабете Дами (Elisabetta Dami)
www.geronimostilton.com

Имена, ликови и места из серијала *Џеронимо Стилтон*
су регистровани заштитни знак у власништву фирме *Atlantyc S.p.A.*
Сва права задржана. Морална права власника су утврђена.

Стилтон је име чувеног сира који се од краја XVII века производи у Енглеској. Назив
сира је регистровани заштитни знак. Сир стилтон је омиљени сир Џеронима Стилтона.
Више информација о стилтон сиру потражите на сајту www.stiltoncheese.co.uk.

Сва права задржана. Ниједан део ове књиге не сме се чувати, умножавати или
на било који начин дистрибуирати, било у електронском или механичком облику,
укључујући и фотокопирање, снимање и све остале системе чувања и размене података,
без претходног писаног допуштења од стране власника права.

ISBN 978-86-10-04478-2

Церонимо Стилтон

НАПАД ТРИЦЕРАТОРСА

ГЛАВНИ ШТАБ ДИНО-А

(Другарско-Истраживачко-Научни-Одред)

КАРИНА ФОН ФОСИЛЕН

Њено знање о фосилима
и диносаурина је просто
јединствено!

КОМАНДА

ОСТАВА ЗА ХРАНУ

СКЛАДИШТЕ

ПАЛЕОНТОЛОШКА
РАДНА СОБА

ТАЈНА
ЛАБОРАТОРИЈА

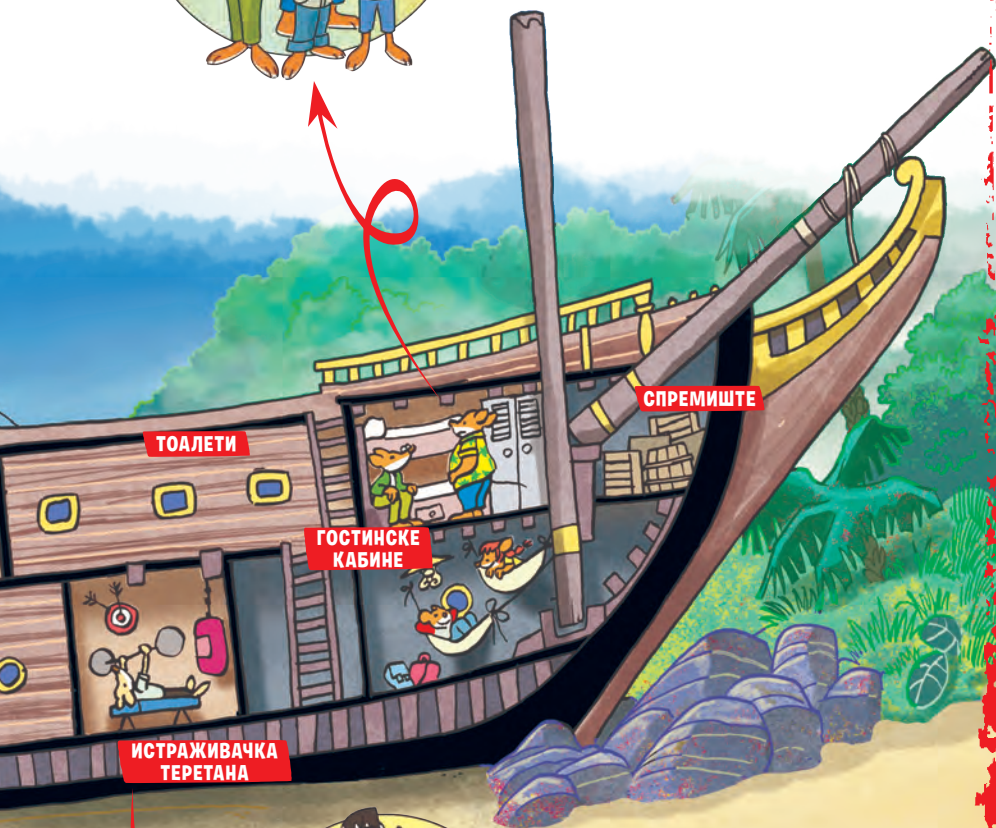
ЏЕНИ ГАЈГЕР

Научница у екипи; њеним венама
тече гусарска крв.

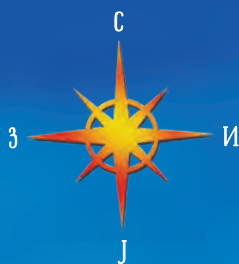
ЏЕРОНИМО, ТРАПОЛА, БЕНЏАМИН И ТРАПИ

Специјални агенти ДИНО-а чине
уигран тим за пустиловине, не
могу им ништа ни... диносаури!

ЛЕНОКС ЏУНГЛУС

Истраживач са најкатастрофалнијим
осећајем за оријентацију на свету!

ОСТРВО МЕТЕОРА

НА КОМ ДИНОСАУРИ УОПШТЕ НИСУ ИЗУМРЛИ

ШИЉАТИ
ГРЕБЕН

ЈЕЗЕРЦЕ
УРЛИКА
ИЗ ЈУРЕ

ДОЛИНА
ИЗУМИРАЊА

СПОКОЈНИ
ПРОПЛАНАК

ПРАШУМА

ДИНО
ЛАЂА

ВЕТРОВИТА
ПЛАЖА

ПЛАЖА
ЛАЂА

КРВОЖЕДНА
ПАПРАТ

ДИВЉА СУВАЈА

СИГУРНА ЛУКА

БАЗЕН
ИХТИОСАУРА

3, 2, 1... ПОЛЕЋЕМО!

Једног ведрога пролећног поподнева
посматрао сам пределе кроз прозор
расклиматаног **авиона** којим сам путовао:
небо је било плаво, облаци паперјасте
и лаки попут младог сира, море равно,
мирно и прозрачно...

Штета само што сам позеленео од мучнине:
знате, **мука ми је** кад летим!

Мој нећак Бенџамин
изненада узвикну:

– Ево острва!

Стигли смо!

Трапи ће за њим:

– Џеронимче, јеси ли

спреман за скок?!

Не, уопште нисам био спреман... Цијууу!
Прво, осећао сам **ЧВОР** у стомаку, као да
сам појео колут тврдог сира.

Друго... још се нисам представио! Ја сам
Стилтон, *Џеронилло Стилтон*, уредник
Мишјих новосћи, најпознатијих новина на
Острву мишева.

Дакле, тог јутра сам летео изнад мистериозног
Острва метеора и требало је да се *падобраном*
спустим на плажу, цијууу!

Прозборио сам: – Хм... зар баш никако
другачије не можемо да слетимо?

Трапола ме **ЧАЧНУ**: – Џеронимућо, а шта ти
мислиш? Понављај за мном...

С као: Сад је под нама острвце!

К као: Крени, Џеронимице!

О као: Осоколи се, отерај страх!

К као: Кад ти кажем, сира ми, успећеш одмах!

Н као: Не оклевај: један, два, три!

И као: И скочићеш ти!

Рођак ми потом отвори
врата авиона:

ВРТАЛОГ ваздуха
нас запахну
(фијууу); крила
зашкрипаше
(шкриї, шкриї,
шкриї); моје срце
залупа снажно
попут бубња
(гум-гум, гум-гум, гум-гум)!

Пришао сам **вратима** трудећи се да не
гледам доле. Колена су ми се тресла као
пихтије!

Авион се баш тад нагло **ЗАТРЕСЕ**,
па изгубих равнотежу и... испадох!

УПОМООООООООООООООООЋ!!!

Како сам се увалио у ово?

Добро, ако вас баш занима, све је
почело овако...

**ТОГ ЈУТРА САМ СЕДЕО У КАН-
ЦЕЛАРИЈИ КАД САМ ПРИМИО
ХИТАН ТЕЛЕФОНСКИ ПОЗИВ...**

МОЛИМ?!
МОРАМО ОДМАХ
ДА КРЕНЕМО?
АЛИ... ЈА...

**СМЕСТА САМ ОДЈУРИО
КУЋИ ДА СЕ СПАКУЈЕМ.**

ЗАТВОРИ СЕ... ЗАТВОРИ
СЕ... ЗАТВОРИ СЕ!

**На мистериозном острву
метеора чекала нас је
још једна брката авантура!**

**НА ОВО ЋЕМО
ДА СЕ УКРЦАМО?
ГЛОБ!**

Је ли вам сад јасно зашто сам **ЛЕБДЕО**
у ваздуху на хиљаде километара далеко
од куће и зашто сам се упрпио као да ме
јури мачка?

– ААААА!

Острво метеора испод мене постајало је
све веће и веће... Сто му зрелих сираца,
морао сам нешто да предузmem, морао
сам да се спасем, морао сам...

– Отвори **ПАДОБРАН**, Џеронимко! –
цијукнула је моја нећака Трапи.

– Штааа кааажеееш? – питао сам.

Бен дрекну: – Ујкооо, повуци ужеее!

Ах, да, уже, тачно! Уже на падобрану...
али где ли се денуло?!

Ево, нашао сам га, али ми је све време
ЛЕПРШАЛО с једне на другу страну...

Сто му моцарела, никако да га ухватим!

Напокон сам га се дочепао,
повукао, а онда у секунди... **ФИЈУУУУ!**

Падобран се
отворио: спасен сам!
Међутим, изненадни
налет ветра **ОДНЕСЕ**
ме са курса, и
удаљи од
плаже,
тако да сам
се нашао изнад
прашуме! О, не, залетео сам се у велику,
дебелу, тврду, масивну палму...

ТРААААС!

Падобран се закачио за неку грану,
а ја сам **ВИСИО** као качкаваљ.
Трапола и моји нећаци пак спустили

су се лагано на
златну пешчану
ПЛАЖУ.

Уффф, зашто, зашто,
зашто баш мени све
мора да се деси?!

– Је ли све у реду, ујко? –
упита ме Бен.

Заустио сам да одговорим,
али неко повика:

– ДЕДИНЕ МИ ГУСАРСКЕ БРАДЕ,

очекивали смо вас!

Окрнули смо се: била је то професорка
Џени Гајгер. Поред ње је стајала и
Карина фон Фосилен, моја другарица
палеонтолошкиња.

Требало би да знате да су Џени и Карина
чланови ДИНО-а, односно Другарско-
Истраживачко-Научног-Одрода, чији смо
ми **специјални агенти!**

У суштини, ДИНО се бави проучавањем
диносаура са **ОСТРВА МЕТЕОРА** и...

Молим? Нисам вам рекао? Па да, драги
моји мишићи! Острво метеора је збиља
јединствено, и на њему диносаури и даље
живе! Међутим, то нико не сме да зна, и...

– Џеронимо, јеси ли спреман да поновиш
заклетву? – упита ме Карина.

– Наравно да јесам!

Затим сам прочистио глас, и издекламовао:

Ми смо пријатељи и увек се помажемо!

Тајну умемо да чувамо

и маштаријама се препуштамо...

А ви, пармезанчићи моји? Јесте ли
спремни да откријете каква нас то
авантура чека? Поновите заједно са мном
заклетву коју сте прочитали изнад!

Јесте ли? **ОНДА, ОКРЕНИТЕ СТРАНУ!**

НИШТА БЕЗ МАПЕ

Карина нас дочека с осмехом: – Добро нам дошли, пријатељи! Драго ми је што вас поново видим!

Трапола се испрси и упита: – Шта данас треба да радимо? Да спасемо младунче у невољи? Да пронађемо јединку у опасности? Да се суочимо са изгладнелим

ТИРАНОСАУРОМ?

Џени се закикота: – Свих ми гусарских бродова, ништа од наведеног! Дошли сте да купите... сувенире које је за собом оставио трицератопс!

Шташташта?! Претрпели смо онај језиви лет и скок падобраном, ризикујући да **ИЗУМРЕМО**, због једног тако грозног подухвата?

Професорка се надовезала: – Из **СУВЕНИРА**

НИШТА БЕЗ МАПЕ

диносаура сазнајемо штошта о њима:
о њиховом здрављу, навикама, **ИСХРАНИ!**
Бљак, толико ми се смучило да су ми се
бркови оклембесили!
– И не само то... потребни су ми и за
колекцију Сувенира и Сувенира из доба јуре!
Њу је почео да прави мој пра-пра-прадеда
СИВОБРАДИ ГАЈГЕР, оснивач ДИНО-а, а ја
морам да одржавам традицију! – рече Џени.

ЏЕРОНИМО УПОЗНАЈЕ

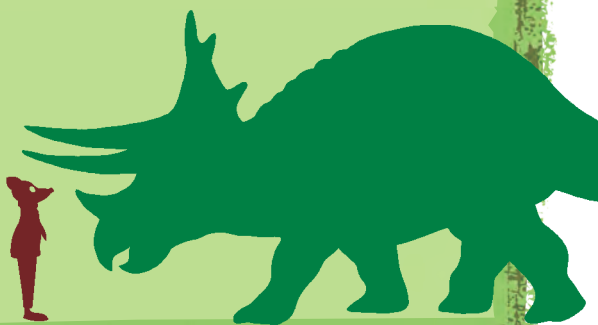
ТРИЦЕРАТОПСА

Значење имена: ЛИЦЕ СА ТРИ РОГА

Тежина:
ДО 8,5 ТОНА

Исхрана:
БИЉОЈЕД

Дужина:
ДО 9 МЕТАРА

Трапи узвикну: – **ТРИЦЕРАТОПСИ,**

дакле? Страва! Како да их нађемо?

– Је ли то неком потребно показати
пут? – зачу се познат глас иза нас.

Из прашуме изађе и Ленокс Џунглус,
последњи специјални агент ДИНО-а.

– Без бриге, неустрашиви моји другови...
повешћу вас помоћу ове **МАПЕ!** – рече
истраживач с картом у рукама.

Карина му дошапну: – Овај... Леноксе,
мислим да је држиш наопако...

Цииију! Само је једна ствар опаснија
од проласка преко острва пуног

ПРАИСТОРИЈСКИХ ЗВЕРКИ... А то је

да те туда води Леноксов ужасан, језив,
катастрофалан осећај за оријентацију!

Карина је прешла на ствар: – Сад кад
смо спремни, свако свој ранац у шапе,
и напред марш!

Запутили смо се према штабу ДИНО-а,